

Eftertryk, hvorved Beskyttelse tilskodes Forfatteren for Livstid og derhos for et Lidrum af resp. 15 eller 10 Aar efter hans Død, efter som Forfatteren selv havde forlagt sit Værk eller ikke. Det danske Cancelli havde i det Væsentlige Intet at erindre imod, at en Lov af Udfasteris Indhold emanerede, og yttrede sig endog tilbøieligt til at anbefale Bestemmelser, der i endnu højere Grad beskyttede saavel indenlandske som fremmede Forfattere og Forlæggere mod Eftertryk. Det fraraadede imidlertid Adskillelsen imellem Selvforlag og fremmed Forlag, men anbefalede iblandt Andet at skjelne mellem Sikkerheden for uhindret af Eftertryk at kunne udsælge det af Forfatteren eller efter Contract med ham foranstaltede Dyp lag og Ret til efter Forfatterens Død at gjøre nye Dyp lag, idet den Ret, der maatte tilstaaes en Forfatters Arvinger til nye Dyp lag, fandtes at burde indskrænkes til en vis Tid. Denne Correspondance førte dog ligesaaletil til nogen Forandring i Kongerigets Lovgivning som de sig dertil sluttende Forhandlinger, der gik forud for Forordn. af 7de Mai 1828 — om Forbud imod Eftertryk af Skrifter, hvortil fremmede Staters Undersaatter havde Forlagsret —, hvis Motivering for en væsentlig Deel er gien givet i Coll. Tid. for f. A. Pag. 401—6, eller den senere udstedte Forordn. af 13de Decbr. 1837 angaaende Forbud mod Efters gjørelse af Kunstværker (sef. Roesk. Stands Tid. Pag. 145 og Vib. Stands Tid. I Pag. 23 og II. Pag. 49). Derimod er senere for Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg under 24de Mars 1839 udkommet tvende Cancelli plakater angaaende Publicationen af den af det tydske Forbunds Forsamling tagne Beslutning om Eftertryk (see Coll. Tid. Pag. 293), hvilke igjen modificeredes ved Patent af 20de Novbr. 1845 (see Coll. Tid. Pag. 945), ligesom der af det slesvig-holsteen-lauenborgske Cancelli under 12te Juni 1841 og af Ministeriet for Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg under 27de Juli 1857 er udfærdiget tvende Patenter, hvorved bekendtgjøres nogle til Beskyttelse for indenlandske Forfattere af musicalke Compositioner og dramatiske Værker imod ubeskjæmtet Opsjælse og Fremstilling af samme tagne Beslutninger.

En særlig Opfordring til at tage denne Sag under Overveelse har Indenrigsministeriet i den seneste Tid modtaget i et Andragende fra de i det i forrige Aar afholdte almindelige Boghandlermøde i Kjøbenhavn tilstedeværende danske Boghandlere om, at et Lovudkast om den literaire Eiendomsret med alle dertil hørende Forhold maatte blive udarbejdet til Forelæggelse for Rigsdagen.

Man har derfor ikke troet længer at burde udsætte den fra mange Sider for ønskelig ansætte Forandring i den bestaaende Lovgivning og har saaledes efter Forhandling saavel med Justits- som med Kirke- og Underviisningsministeriet udarbejdet det foreliggende Udkast til en Lov, indeholdende Bestemmelser saavel om Eftertryk som om offentlig Opsjælse af Andres dramatiske og musicalke Værker. Ved dette Udkasts enkelte Paragrapher skal man indskrænke sig til følgende Bemærkninger.

Til §§. 1 og 2.

Mebens Forordningen af 7de Januar 1741 klart nok tillægger en Forfatter en livsvarig udelukkende Ret til at mangfoldiggjøre sine udgivne Skrifter, er det efter bemeldte Forordn. omtvisteligt, hvorvidt der tilkommer Arvingerne nogen saadan udelukkende Ret. Afgjørende Grunde tilfuge imidlertid, at den positive Lovgivning bør udstrække Beskyttelsen udover Forfatterens Død. Det er af stor Vigtighed for Oplysning og Videnskabeligheds Fremme, at Forfatteren sikkes det materielle Udbytte af sin intellectuelle Virksomhed, og dette vilde kun meget usuldkomment opnaaes, dersom Beskyttelsen indskrænktes til hans Livstid alene. Han vilde i saa Fald være udsat for ikke at erholde nogen passende Godtgjørelse for sit Arbejde, naar han vilde afhænde sin Forlagsret, idet Enhver maatte frygte for at give et betydligere Bederlag for en Rettighed, hvis Værdighed var aldeles uvis. Dette Misforhold vilde endog fortrinsviis finde Sted med Hensyn til de betydligere Værker, da disse ofte ville være Frugten af langvarige Studier og et heelt Livs Erfaringer og saaledes først blive fuldendte i Forfatterens ældre Alder. Billighed kræver ogsaa, at Forfatteren bør kunne sikke sine Es-